

PESNIČKI OČENAŠ

Iz odaja i kutova tvojih
Svakojake se prnje
Na videlo iznose.
Previše se brblja,
Veruje kočopernim čulima,
Kulama i gradovima,
Na ničem izniklim.

Okani se maštarija –
Muva hvatanih u letu,
I zanosa u mastilo traćenih.
Prihvati se mudrovanja,
O državničkim poslovima
I propasti naroda.
S obaveznim analogijama
Na stari Rim i Troju,
Tračane i varvare dobro uposlil!
Rabi Odiseja i Ahila,
Ali i Hobita, ne zaboravi.
Drži se tlapnje o Euridici i Orfeju –
Tu je izvesno,
Ko je u podzemlju i ko u njemu ostaje.
Ko cvili a ko svira gajde.

Neprilično je
Pored tako drevnih pitanja,
Razmatrati pitanja ljubavi i neljubavi –
Nedostojno prsta na čelu –
Baviti se niskim pobudama,
Grešnom žudnjom
Ili padanjem u očaj.
Baviti se nedaćama duše
Starinski je,
A neprilično, razmetati se
Željama i trpati ih u pesnički lonac,
I u njega umakati pogan jezik.

Može, o miru međ granama
 Ili ljeskanju vode,
 S metafizičkim težnjama,
 Obavezno.
 Kao i o šetnji gradom
 Ili parkom pod snegom,
 O nečem tako bezazlenom,
 Ako ne već mitskom.
 Saffino prebacivanje
 Talasa preko glave
 Da niko ne bi video suze njene –
 Ah, to je tako potresno,
 Ali trivijano!
 Osim toga odviše lično!
 Takoreći, privatno!

Pazi! Lirsko Ja je pod prismotrom,
 Ono nema ime i prezime,
 A i oko pola, lome se koplja.
 U svoj očenaš upiši očenaš teorije,
 Zgorega nije.
 Danas je na meniju tekstualno telo.
 Autor je mrtav,
 Pesnička glava pluta sajber galaksijom,
 Srce je pod visokim naponom crklo,
 Isključeno je iz upotrebe –
 Proterano iz pesničkog raja,
 Jer je videlo što nije smelo.

O, uzvišenom i nepatvorenom,
 O, besmrtnosti duše,
 O, kušniji, demonskoj – orfejski!
 O, pentranju Jakovljevim lestvama –
 Poj, zarad blagodeti ovozemaljskih.
 Dodaj, kojeg anđela ili devicu,
 Sve nujem i prhutom pospi.

Obrati pažnju, na sadržaj i radnju,
 Lirika više nije cupkanje u mestu.
 Na tržnicu, na berzu...
 Koliko košta kilo sira,
 Raspitaj se moja muzo!
 Mani se, erotskog naboja,

Skupi kolena i peneze broj!
Gledaj od čega se živi.
Opiši narodne kujne i javna kupatila,
Iz skupštinskih sala i sa TV-a,
Dogodovštine bogatuna,
Muvara i mutivoda –
To su svedočanstva vremena!
A ne ozeble ruže iz tvojih vrtova.

O ženama pevaj samo
Ko o egzotičnim primercima
S netaknutim himenom,
Ili pak, o onim
Iz burdelja tvoje podsvesti
Tzv. kurvama i droljama.
O, devi Mariji ili grešnoj Evi!
Druge, ne ležu u stih.
Ako ti treba smisljena razbibriga
Baci se na fudbal il' pecanje,
Kupovanje haljina il' flertovanje,
Nije dostojno pesme.
Što se već ne može reći,
Za ždranje kobasica i lokanje piva,
Za razliku, naravno, od ljubakanja.

Mesto radnje, nije zanemarljivo.
Beskrajna nigdina, nebeski svod,
Umlje i bezumlje – to pali duhove
I tera veštice!
A i, kancelarije, poslanstva, ulice,
Virtuelna prostranstva...
Na većoj su ceni od košnice u grudima
Ili ne daj bože spavaće sobe.
Ko saće u košnici puni,
A ko liže med, nikog za to nije briga.
Slasti su ionako na pokudu i stid!

Dosta si mi muzo,
Ljubavnim i bojnim pokličima
Punila uši,
Sad je vreme da neveselom nauku
Pogledamo u oči.
Da venac od trnja stavimo

Na glavu pesmi.
Ne rad poruge, već rad njenog trpljenja,
I onoga što dolazi posle toga.

Zbog onih trideset srebrnjaka,
I onako nikom uvo ne zafali.